

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Med en vis interesse har jeg hørt og læst, hvad det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft har fortalt om Korea, og jeg er ikke i tvivl om, at det forsåvidt er rigtigt, at der her er problemer, at spørgsmålet ret og uret ikke er helt let at gøre op. Ikke mindst når det ærede medlem taler om atombomben og fordømmer den foruden alt det andet, som jeg går ud fra det ærede medlem også fordømmer, kan jeg give min tilslutning. Men når jeg har hørt det ærede medlems fremstilling i en sag, som det ærede medlem mener at være sagkyndig i, og jeg så derefter hører, at det ærede medlem påstår, at selve kampen i Korea blev begyndt af sydkoreanerne, så tvivler jeg på, at det ærede medlem overhovedet har været sanddru i sin fremstilling.

Formanden: Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft har ordet for en kort bemærkning, og dermed slutter de korte bemærkninger vedrørende Nordkorea og Sydkorea.

Inger Merete Nordentoft: Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen: det står det ærede medlem frit for at undersøge, om jeg har været usand, og at fremlægge dokumentation derfor.

Til den højtærede udenrigsminister, som mener, at det er umuligt for mig at føre bevis for mine påstande, men som ikke på noget punkt imødegår mine påstande, vil jeg blot sige, at jeg i hvert fald med største lethed kan føre bevis for, at Nordkorea ikke har været hørt i FN — og det er et meget afgørende spørgsmål.

Den højtærede minister sagde, at der er ingen, der har modsat sig sociale reformer. Jeg har ikke talt om sociale reformer. Jeg talte om de asiatiske folks ret til frit at bestemme i deres lande, om deres ret til at leve som frie folk, om deres ret til at bestemme ikke bare deres sociale forhold, men også deres økonomiske forhold, til selv at råde over deres råstofkilder og store rigdomme. Og det er der nogen, der har modsat sig. Den hollandske regering har ført krig mod det indonesiske folk siden 1945, Frankrigs regering har ført krig mod folkene i Vietnam, og Storbritanniens regering har ført krig mod folket i Malaya. Jeg tror, det er tilstrækkeligt som bevis for, at der er nogen, der modsætter sig, at de asiatiske folk får den frihed, som den højtærede udenrigsminister så smukt taler om.

Og tilsidst et par sekunder til det ærede

medlem hr. H. C. Hansen, der afbrød mig i det øjeblik, min taletid var forbi. Det er jo et gammelkendt trick at prøve på at få de medlemmer, der debatterer i korte bemærkninger, til at tale om noget andet, men jeg havde troet, at det ærede medlem var for god til at benytte sig af et sådant trick.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg takker den højtærede statsminister for hans svar. Statsministeren kan være forvisset om, at det ikke på nogen måde er mit ønske at stille urimelige krav til den nuværende regering. Vi venter os meget af den, men urimelige krav vil jeg ikke stille, og jeg venter ikke på nogen måde forslag på disse områder før jul. Det, jeg ønskede — og det er altså sket —, var at få fastslået her i tinget, at regeringen agter inden længe at føre spørgsmålet vedrørende prisstabiliseringen frem overfor rigsdagen.

Må jeg sige til den højtærede udenrigsminister, at det har slet ikke været min hensigt at rejse en diskussion med ham, men ministerens udtalelser i går indeholdt sådanne fejlslutninger, at jeg mente, det var nødvendigt at berigtige dem. Den højtærede minister sagde, at vi kunne ikke isolere os overfor verden, således som vi havde troet før krigen. Ingen her i Danmark har troet, at vi kunne isolere os fra verden. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: Fra begivenhederne!). Ingen har troet, at vi kunne isolere os fra begivenhederne, og når den højtærede udenrigsminister benytter udtrykket „isolering“ om den neutralitetspolitik, som dengang førtes, er det ganske urigtigt dertil at føje, at det viste sig jo, at der var taget fejl. Det er der ingen, der ved, medmindre man kan sige, at vi kunne have holdt os udenfor den krig ved en alliancepolitik.

Når den højtærede udenrigsminister henviser til, at han mente, at den neutralitetspolitik, som han også har medansvar for, burde have været underbygget af en stærkere forsvarsmagt end den, vi havde, så må jeg minde om, at den højtærede ministers parti, såvidt jeg husker, foreslog en forøgelse af vore militærdgifter fra 45 mill. kr. til 60 mill. kr. Er der nogen, der tror på, at disse 15 mill. kr. ville have været afgørende for, hvorvidt denne neutralitetspolitik kunne holde eller ikke?

Når den højtærede minister sagde, at jeg altid gennem tiderne havde haft en ganske bestemt opfattelse af, hvordan han tænkte, så er det ikke helt forkert. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: Opfattelsen er måske forkert!). Jeg har ikke haft en uvenlig